

Sygn. akt II Ka 191/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Magdalena Dąbrowska

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Luiza Ustaszewska –Sęk

Z udziałem Prokuratora: Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu: 11.09.2013r. .

sprawy przeciwko: **N. J.**

Oskarżonemu z art. 278§1kk.

z powodu apelacji: Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wyszkowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 11.04.2013r. w sprawie IIK 564/12

orzeka:

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uchyla rozstrzygnięcia zawarte w pkt. II i III zaskarżonego wyroku dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec N. J. kary ograniczenia wolności oraz obowiązku informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Koszty postępowania odwoławczego przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. Akt IIKa 191/13

UZASADNIENIE

N. J. oskarżony został o to, że:

W okresie od 13 kwietnia 2012r. do 14 kwietnia 2012 roku w godzinach 18:30 – 14:00 w W., przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia dwuskrzydłową bramę metalową o wartości 1000zł przy czym działa na szkodę M. P., H. Ł., W. P., H. P., A. P. (1) i A. P. (2)

Tj. o czyn z art. 278§1kk

Sąd Rejonowy w Wyszkowie wyrokiem z dnia 11.04.2013r. w sprawie IIK 564/12 uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 278§1kk w zw. z art. 60§1 i § 6pkt 4kk skazał i wymierzył mu karę 3 miesięcy

ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

- na podstawie art. 69§1i2kk i art. 70§1 pkt2kk wykonanie orzeczonej kary ograniczenia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat,

- na podstawie art. 72§1pkt1kk zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby,

- zwolnił oskarżonego od kosztów procesu przejmując je na rachunek Skarbu Państwa

Apelację od wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Wyszku, zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego i zarzucając mu:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia – art. 424§2kpk poprzez lakoniczne, zawierające li tylko kodeksowe sformułowania określenie okoliczności uzasadniających zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, co znacznie utrudniło prawidłowe dokonania oceny zaskarżonego wyroku

- rażącą niewspółmierność kary poprzez orzeczenie przez Sąd Rejonowy kary ograniczenia wolności wymiarze 3 miesięcy z jednoczesnym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat co sprzeczne jest z dyrektywami wymiaru kary.

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tejże kary na okres próby 3 lat oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych grzywny z jednoczesnym ustaleniem wymiaru stawki dziennej na kwotę 10zł.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja okazała się o tyle skuteczna, iż doprowadziła do zmiany zaskarżonego orzeczenia, przy czym za uzasadniony Sąd Okręgowy uznał zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej względem oskarżonego kary.

W ocenie Sądu Okręgowego, zważywszy na okoliczności sprawy niezasadne było zastosowanie przez Sąd Rejonowy instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej względem oskarżonego kary, tym bardziej iż karą tą jest kara ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy podziela całkowicie pogląd, iż młodocianego sprawcę czynu przestępczego należy przede wszystkim wychować.

Nie można jednakże pominąć faktu, iż oskarżony dopuścił się czynu o wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Czynu tego dokonał z pełną premedytacją, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, naruszając prawo własności.

Okoliczności tych nie można pominąć.

Jednocześnie, nie można także pominąć faktu, iż oskarżony starał się naprawić wyrządzoną szkodę i czynił to – przynajmniej częściowo skutecznie. Nie był także karany.

Te właśnie – pozytywnie oceniane zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa oraz jego wiek przemawiają za możliwością nadzwyczajnego złagodzenia kary względem niego i Sąd Okręgowy podzielił argumentację Sądu Rejonowego w tym zakresie.

Sąd nie podzielił jednak stanowiska Sądu Rejonowego co do warunkowego zawieszenia wykonania kary ograniczenia wolności, uznając iż takie rozstrzygnięcie w kwestii wykonania kary ograniczenia wolności, jest rażącą niewspółmierność do wagi czynu oskarżonego i jego społecznej szkodliwości.

Sąd Okręgowy stoi bowiem na stanowisku, iż każdy oskarżony winien w związku z popełnieniem przez siebie przestępstwa ponieść realną dolegliwość, która to dolegliwość skutecznie zniechęci go do popełniania przestępstw w przyszłości. Orzeczone wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności, spełni swoje cele o tyle tylko jeśli zostanie wykonana. W przypadku zawieszenia wykonania kary ograniczenia wolności orzeczonej wobec N. J. w istocie rzeczy oskarżony żadnej realnej dolegliwości nie poniesie – trudno bowiem za taką dolegliwość uznać obowiązek informacji kuratora o przebiegu okresu próby.

Stąd też Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt II i III zaskarżonego wyroku.

Na marginesie powyższych rozważań, zasadnym wydaje się odniesienie, do poprawności sformułowania zarzutu z pkt I apelacji, dotyczącego naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 424§2kpk.

W ocenie skarżącego, naruszenie tego przepisu, miało mieć wpływ na treść orzeczenia i tak określony zarzut został postawiony w złożonej apelacji.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzut ten został sformułowany nieprawidłowo.

Jakkolwiek oczywistym jest, iż wyrok wraz z jego uzasadnieniem stanowią integralną całość o tyle, uzasadnienie orzeczenia stanowi wyraz rozumowania Sądu, które to rozumowanie doprowadziło do wydania orzeczenia.

W żadnej jednak mierze uzasadnienie wyroku nie ma i mieć nie może wpływu na treść orzeczenia.

Sąd Okręgowy podziela tezy wyrażone w Wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2013 r. II AKa 95/13,1 w którym podniesiono, iż:

Obraza przepisu art. 424 k.p.k. nigdy nie jest naruszeniem prawa procesowego mającym wpływ na treść orzeczenia, bowiem do sporządzenia uzasadnienia dochodzi po wydaniu wyroku. (LEX nr 1312112), czy też w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 września 2008 r. II AKa 209/08: „Uzasadnienie wyroku, które sporządzone jest już po wydaniu, nie może mieć wpływ na treść orzeczenia. Jeżeli nie spełnia ono wymogów art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. może natomiast uniemożliwić dokonanie kontroli odwoławczej zaskarżonego rozstrzygnięcia i w konsekwencji także doprowadzić do uchylenia wyroku”. (Apel.-W-wa 2009/1/1, KZS 2009/4/51).

Mając powyższe względy orzeczono jak w sentencji